

མི་ལམ་གྱི་གཏམ།
Dream Tale

རྒྱ་གར་སྐད་དུ། ལྷ་སྐྱ་ཅི་རྩེ་མ་ཁི་པ་རི་ཀླ་ལྷ། །
In Sanskrit: svapna cintamani parikatha

བོད་སྐད་དུ། མི་ལམ་ཡིད་བཞིན་ནོར་བུའི་གཏམ། །
In Tibetan: rmi lam yid bzhin nor bu'i gdam, (in English: Tale of a Wish-fulfilling Dream)

དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ་ཕུག་འཚལ་ལོ། །
I bow to the three Jewels.

(༡)

གང་ཞིག་རྟོགས་པའི་ཕྱིར་ན་མི་ལམ་ལྟར། །
བྱང་ཆུབ་སེམས་པ་རྣམས་ལས་རིགས་རྟེན་དེ། །
ཕན་ཕྱིར་སེམས་ཅན་དགའ་བ་འགའ་ཞིག་ནི། །
སྦྲེ་དགུ་རྣམས་ལ་འདོམས་པར་བྱེད་པ་ཡིན། །

(1)

Since it is that which they achieve, it is like a dream;
Bodhisattvas accomplish that aspect.
In order to benefit samsaric beings
I will teach a few [methods for growing] fond of sentient beings.

(༢)

བདག་དང་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་བདེ་སྤྱད་མཚུངས། །
བདེ་སྤྱད་མཚུངས་པ་ཅན་ནི་གཉེན་ཡིན་ན། །
བདག་གིས་དེ་དག་རབ་དུ་སྤངས་ནས་ཀྱང་། །
སྤྱ་ངན་འདས་པར་འཇུག་པ་མི་རིགས་སོ། །

(2)

I and all sentient beings are equal [with regard to] happiness and suffering.
Being equal [with regard to] happiness and suffering, we are family.
So it is not right to completely abandon
These [beings] and enter Nirvana.

(༣)

སྦྲེ་བོ་འདི་དག་དང་ནི་ལྷན་ཅིག་དུ། །
ངན་སོང་དག་དུ་སྤྱད་བསྐྱེད་པའི་དག་སོ་དང་། །
བདེ་འགོ་དག་དུ་འདང་བདེ་བ་མང་སོ་སྦྱོང་། །
གཅིག་དུ་གནས་པས་བདག་ལ་འདི་དག་དགའ། །

(3)

Together with these beings I experienced
The sufferings of the lower realms and
All sorts of happiness of the higher realms.
Since we dwelt as one, I am fond of them.

(3)

གང་གི་མངལ་དུ་ལན་གཅིག་མིན་པར་བདག །
མ་གནས་པའམ་བདག་ལ་གང་མ་གནས། །
སེམས་ཅན་དེ་ནི་འདི་ན་གང་ཡང་མེད། །
དེའི་ཕྱིར་སེམས་ཅན་གཉེན་དུ་གྱུར་པ་ཡིན། །

(4)

Not just once did I reside in every womb.
Nor is there a single sentient being
Who did not reside in my womb.
Therefore, we are all family.

(4)

གཞན་ཡང་བཙོམ་ལྡན་འདས་ལ་བདག་དགའ་སྟེ། །
གང་ཕྱིར་འདི་དག་ཆེད་དུ་བཙོམ་ལྡན་འདས། །
ཤིན་ཏུ་ཡུན་རིང་བར་ནི་སྦྱོར་གྱུར་པ། །
དེས་ཀྱང་བདག་ནི་སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་དགའ། །

(5)

Further, I am fond of the Buddha.
As he worked hard for the sake
Of these [sentient beings] for a very long time;
That too makes me fond of sentient beings.

(5)

འདི་ལྟར་ཕན་དང་གནོད་པ་བྱས་པ་ལས། །
བདེ་བ་དང་ནི་སྐྱུ་ག་བསྐྱེད་ཚད་མེད་པ། །
གཉེས་ཀའི་རྒྱ་རྒྱ་འགྱུར་བ་དེ་ཕྱིར་ཡང་། །
སེམས་ཅན་རྣམས་ནི་བདག་གི་སྐྱེ་མ་ཡིན། །

(6)

In this way, since benefitting and harming
Are the [respective] causes of immeasurable
Happiness and suffering,
Sentient beings are also my gurus.

(6)

འདི་ཉིད་ལ་ནི་གསོད་དང་འཛིང་བ་དང་། །
རྗེས་དང་ཕྱིག་སོགས་སྐྱུ་ག་བསྐྱེད་ཚུང་བ་གང་། །
དེ་ནི་སེམས་ཅན་འཛོལ་འདེད་ལྟེན་ལྟེན། །
བདེ་བར་གཤེགས་པ་རྣམས་ཀྱི་བཀའ་སྐྱེལ་དོ། །

(7)

The Sugata said, "In this life, experiencing
The sufferings of being murdered, beaten
Held hostage, threatened, and so on —
Those are the result of maltreating sentient beings."

(८)

གཟུགས་དང་ནད་མེད་དག་གིས་གནོད་པ་དང་། །
ཕོངས་དང་རིགས་ངན་ཆེ་ནི་ལྷུང་བ་དང་། །
རྒྱུ་མ་གྱི་དང་ལོང་བར་གྱུར་པ་ཉིད། །
སེམས་ཅན་གནོད་པ་བྱས་པའི་འབྲས་བུ་ཡིན། །

(8)

Physical and non-physical harm,
Being destitute, of an inferior caste, and having a short life,
One's spouse dying, becoming blind:
These are the result of having harmed sentient beings

(९)

མནར་མེད་པ་ཡི་བར་གྱི་ངན་སོང་གི། །
གནས་སུ་སྤྱུག་བཟུལ་སྒྲོ་ཚོགས་ལྷོང་བ་གང་། །
དེ་དག་ཐམས་ཅད་རང་ཉིད་ཉེས་པ་ཡིས། །
སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་གནོད་པ་བྱས་པས་ཡིན། །

(9)

Experiencing the different types of sufferings
On each level of the lower realms, down to Avici hell,
That is all from my fault
Of having harmed sentient beings.

(१०)

གང་ཞིག་འདི་ཉིད་ལ་ནི་མཚོན་བྱས་མཚོན། །
གྲགས་དང་ཡིད་འོང་ནོར་རྣམས་ཐོབ་པ་དག །
ཡིད་འོང་ཡིད་དུ་མི་འོང་སེམས་ཅན་ལ། །
མངོན་པར་མི་འཚོ་བ་ཡི་སྒོ་ནས་སོ། །

(10)

Offerings being made to oneself,
Being esteemed, attractive, and having wealth;
Those come through never maltreating
Pleasant or unpleasant sentient beings.

(११)

ནད་མེད་པ་དང་རིགས་ནི་ཕུན་སུམ་ཚོགས། །
གཟུགས་མཛེས་པ་དང་ཆེ་རིང་དབང་ལྷུག་དང་། །
ནོར་ལ་སོགས་དང་རྒྱུང་མ་སྤྲས་པ་ནི། །
སེམས་ཅན་ཕན་པ་བྱེད་པའི་འབྲས་བུ་ཡིན། །

(11)

Being free of disease, of an excellent caste,
Handsome, rich, powerful and having a long life;
Wealth, and so on, and a special spouse
Are the result of benefitting sentient beings.

(11)

སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་དགའ་བར་བྱེད་པ་ཡིས། །
རྒྱལ་སྲིད་རྒྱལ་སྲིད་ཆེ་དང་ཡང་དག་གི། །
རྒྱལ་སྲིད་འཁོར་ལོས་སྐྱུར་བ་མཚོག་ཉིད་དང་། །
དབང་པོའི་གནས་ནི་འཕྲོ་བ་པར་འགྱུར་བ་ཡིན། །

(12)

Through being fond of sentient beings,
One will attain kingdoms, great kingdoms,
Perfect kingdoms of the sublime wheel-turner,
And the dominions of power.

(13)

སྐྱེས་བུ་སེམས་ཅན་པན་པར་བྱེད་པ་ཡིས། །
སངས་རྒྱལ་གོ་འཕང་ཡང་ནི་ཕོ་བ་འགྱུར་ན། །
གང་ཞིག་སྤོང་པོ་མེད་པ་དམན་པའི་ལྷ། །
ཕོ་བ་པ་འདི་ལ་ངོ་མཚར་ཅི་ཞིག་ཡོད། །

(13)

Through benefitting sentient beings,
One also attains the state of a Buddha.
What is so marvelous about someone attaining
The insignificant state of an inferior celestial being?

(14)

གལ་ཏེ་སེམས་ཅན་དེ་དག་མེད་ལྱུར་ན། །
འདི་ནི་གང་གི་ཆེད་དུ་སྤྱིན་པ་གཏོང་། །
གལ་ཏེ་ལུས་ཅན་རྣམས་ནི་མེད་ལྱུར་ན། །
གང་ལས་འདུལ་བའི་རྒྱལ་ཁྲིམས་ཕོ་བ་པར་འགྱུར། །

(14)

If those sentient beings did not exist
With whom could one be generous?
If living beings did not exist, on what basis
Could one achieve the morality of the Vinaya?

(15)

ཉེས་པ་བྱེད་པ་ཡང་ནི་གང་ཞིག་ཡིན། །
གང་གི་ཆེད་དུ་དཔལ་བོ་བཟོད་པ་སྐྱོམ། །
གང་ཞིག་མངོན་པར་འདོད་པ་ཕོ་བ་བྱའི་ཕྱིར། །
སུ་ཡི་ཆེད་དུ་བརྩོན་འགྲུས་དེ་དེ་བྱེད། །

(15)

For whose sake does a hero meditate
On patience with those who commit a fault?
For the sake of whom does he diligently work
To achieve his deeply desired object of attainment?

(15)

གལ་ཏེ་ལྷན་ཅན་རྣམས་ནི་མེད་ལྟར་ན། །
ཇི་ལྟར་བྱམས་དང་སྦྱང་རྗེ་དགའ་བ་དང་། །
བཏང་སྦྱོམས་དག་ལ་ཡང་དག་བརྟེན་ནས་ནི། །
བསམ་གཏུན་སྦྱོམས་འཇུག་བདེ་བ་ཐོབ་པར་འགྱུར། །

(16)

If living beings did not exist
How would one — by correctly depending on
Love, compassion, joy, and equanimity —
Attain the bliss of meditative absorption?

(17)

ཐར་པའི་བདེ་བ་དངོས་དང་དངོས་མེད་ཤེས། །
ཁམས་དང་བསམ་པ་བག་ལ་ཉལ་དུ་བརྗོད། །
ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་རྣམ་པར་བྱང་བ་དག །
གལ་ཏེ་དེ་དག་མེད་ན་ཇི་ལྟར་ཤེས། །

(17)

Knowing the functioning and non-functioning bliss of liberation,
Presenting dispositions, attitudes and tendencies,
The thoroughly afflicted or completely pure —
If [sentient beings] did not exist how could those be known?

(18)

བྱང་ཆུབ་ཕྱོགས་དང་མཐུན་པའི་ཚོས་རྣམས་ཀྱི། །
རྒྱ་ནི་འདི་ལྟར་སེམས་ཅན་རྣམས་ཡིན་པས། །
དེ་ཕྱིར་རྗོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་འདོད་པ་ཡིས། །
སེམས་ཅན་རྣམས་ནི་སྐྱེ་མ་བཞིན་དུ་ལྟ། །

(18)

All these sentient beings are
The cause of the factors of enlightenment.
Therefore, those who wish for complete enlightenment
Should regard sentient beings as gurus.

(19)

དེ་ལྟར་འབྱུང་པོ་རྣམས་ནི་བདེ་ཆེན་གྱི། །
སློ་རུ་སེམས་བཞིན་པར་ནི་བྱེད་པ་ལ། །
འགོ་བ་ན་ནི་དཀའ་བའི་རྣམ་པ་ནི། །
མི་བཟོད་གང་ཡིན་དེ་ལ་རུང་བ་ཟད་མེད། །

(19)

Thus, there will not be the slightest impatience
With the difficulty of moving towards
Purposely taking living creatures
To be the doorway to great bliss.

(20)

གང་གི་སེམས་ལ་སེམས་ཅན་རྣམས། །
བདག་ཉིད་ཡིན་པ་དེ་ལྟར་གནས། །
དེ་ལ་ཕྱི་རོལ་དངོས་ཚོགས་དང་། །
རྒྱུ་མ་དག་ཀྱང་མངོན་ཞེན་མེད། །

(20)

With regard to the [correct] attitude:
Sentient beings are simply 'me'.
I will not strongly cling to material things
Nor to my spouse [and so forth].

(21)

བདག་ཉིད་དང་ནི་པ་མ་དང་། །
བུ་དང་རྒྱུ་མ་དག་ལ་ཡང་། །
གཞོན་པ་དེ་འདྲ་ཁས་སྤང་གི། །
སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་གཞོན་མི་བྱ། །

(21)

I admit to having harmed myself,
My parents, and also my
Children and spouses;
Although sentient beings should not be harmed.

(22)

ཉེས་པ་དྲག་པོ་བྱེད་པ་ཡི། །
སེམས་ཅན་ལ་བཟོད་པའི་སེམས་ལྡན། །
སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་གྲུས་བརྟན་པ། །
ཉེས་པ་རྒྱུ་དུའང་མི་བྱེད་དོ། །

(22)

Having an attitude of benevolence and patience
Towards sentient beings who commit great faults,
With steadfast respect for sentient beings
One does not commit the slightest fault.

(23)

འདི་དག་ཉིད་ལ་ཕན་འདོད་པའི། །
བརྩོན་འགྲུས་གོ་ཆ་ལྱོན་པ་ནི། །
འབྲས་བུ་ཆེ་ལ་བསྐལ་སྤོང་དུ། །
དམྱལ་བའི་མེར་ཡང་གནས་པར་སྟོ། །

(23)

Wearing the armor of diligence
That wishes to benefit these [sentient beings],
Even remaining a thousand aeons in hellfire
For the great result [of enlightenment] is a delight.

(23)

བདག་གི་སྐྱེ་དང་འཇིག་དང་རྟོགས་པ་ལ། །
ཇི་ལྟར་བ་དང་ཇི་སྟེན་གཞོན་པ་ཡི། །
སེམས་ཅན་དེ་དག་བསམ་གཏན་དབང་གིས་ནི། །
སྐྱེ་དང་ནི་སྐྱེ་མར་རབ་ཏུ་བསྐྱོམ། །

(24)

Through the power of concentration I regard sentient beings
Who harmed me in various ways — [by hindering] my growth,
[And progress in] extinguishing [my faults], or [by diminishing my] accomplishments —
As Gurus and Gurus amongst Gurus.

(25)

དེ་ལྟར་ཚེས་ལྷ་པོ་དག་ཡོད་ན་ནི། །
ལེགས་སྐྱེས་རྩ་ཅན་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ནི། །
འཕགས་པ་ཤེས་རབ་པ་ལོ་ཕྱིན་པ་ཡིས། །
ངེས་པར་གང་བ་ཡིན་པར་བརྗོད་པར་བྱ། །

(25)

Thus, it shall be proclaimed that if they have
The five qualities, well-born bodhisattvas endowed
With the root [of bodhicitta] will thoroughly be imbued
With the arya paramita of wisdom.

(26)

གང་ཞིག་བསྐྱེན་པས་ཆེན་པོ་ཉིད་ཐོབ་ཅིང་། །
གཞོན་པས་དཀའ་བའི་ལོག་པར་ལྷུང་བ་ཐོབ། །
སྲོག་ཀྱང་ཡོངས་སུ་བཏང་བར་བྱས་ནས་ཀྱང་། །
དེ་དག་དགའ་བར་བྱ་བ་ཉིད་ཏུ་རྟོགས། །

(26)

Through relying on those [sentient beings] I attain the very great,
Through harming them I fall into distressing states.
Even if I have to completely give up my life
It is fitting to be fond of them.

(27)

མང་པོ་གང་དག་བསྐྱེན་པས་གྲུབ་པ་ནི། །
ཐོབ་པ་དེ་ལྟར་སེམས་ཅན་དེ་དག་ཡིན། །
སེམས་ཅན་དེ་དག་ལས་ནི་ཞིང་གཞན་པའི། །
གྲུབ་པའི་ཞིང་ནི་འགྲོ་བ་ཀྱི་ཡོད་མིན། །

(27)

It is those sentient beings that many
Relied on to attain siddhis.
Among migrators there is no [merit] field for siddhis
Other than the great field of sentient beings.

(26)

འདི་དག་ཡིད་བཞིན་ཚོར་བུ་སྟེ། །
བུམ་པ་བཟང་ཡིན་འདོད་འཇོའི་བ། །
དེའི་ཕྱིར་ལྟ་དང་སྐྱེས་བཞིན། །
དེ་དག་བསྟེན་པར་བྱ་བ་ཡིན། །

(28)

These [sentient beings] are a wish-fulfilling jewel,
A wishing-fulfilling vase, a wishing-fulfilling cow.
I should therefore rely on them
As on a meditational deity or a guru.

(27)

ལུང་དང་རིགས་པས་ཡོངས་སུ་བལྟས་ནས་ནི། །
སེམས་ཅན་ཀུན་ནི་བདག་གི་སྐྱེས་རྣམས་པའི། །
དམ་པའི་ལག་ཏུ་དག་ལེགས་ཐམས་ཅད་ནི། །
ཡུན་མི་རིང་བར་འབྱུང་བར་འགྱུར་བ་ཡིན། །

(29)

Having thoroughly learned the scriptures and reasoning,
Before long all virtuous goodness will arise
Within the hand of love of the holy being who
Looks upon every sentient being as 'mine'.

(30)

འདི་ནི་ཐུབ་པ་ཆེན་པོའི་སྟོན་པ་སྟེ། །
དཔང་བཅས་འདི་ལ་དཔུང་པ་མི་བྱུངོ། །
ཇི་སྲིད་འདི་ནི་མངོན་དུ་མ་བྱས་པ། །
དེ་སྲིད་ཐུབ་པ་སྲིད་པ་མ་ཡིན་ཞོ། །

(30)

This is the conduct of the great Sage;
One should not be indecisive about its rationale.
For as long as one does not actualize [such conduct]
For that long accomplishment is impossible.

(31)

རེ་ཞིག་བརྟག་པར་བྱ་བྱིར་ཇི་སྐད་དུ། །
བཤད་པ་འདི་ལ་འབད་པ་གྱིས་ཤིག་དང་། །
ཆེན་པོ་ཉིད་ནི་རྒྱ་མཚན་དུ་གྱུར་པ། །
ཡོན་ཏན་རང་ཉིད་གྱིས་ནི་ཐོབ་པར་འགྱུར། །

(31)

Since you should investigate for awhile,
Exert yourself with the explanation as it is set forth!
You will naturally attain the qualities that are
The causes of the very great.

(32)

འདི་ཀི་ཚེན་པོ་ཉིད་ཀྱི་ལམ། །
རིགས་འདི་སེམས་ཅན་ཚེན་པོས་བསྐྱེན། །
སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་བདེ་སྐྱེར་བའི། །
འཕགས་འདི་ཡིད་བཞིན་ཚོར་བྱ་ཡིན། །

(32)

This is the great path,
The aspect on which great sentient beings rely.
The exalted one that bestows happiness on
Each sentient being is a wish-fulfilling jewel.

མི་ལམ་ཡིད་བཞིན་ཚོར་བྱའི་གཏམ་སློབ་དཔོན་འཕགས་པ་ཀླ་གུབ་ཀྱིས་མཛད་པ་ཚོགས་སོ། །

This completes the 'Tale of the Wish-fulfilling Dream' composed by Master Arya Nagarjuna.

ཁ་ཚེའི་པརྟེ་ཏ་ཤྱི་ར་ཐ་དང་། ལོ་ཙཱ་བ་དག་སློང་གཤམ་འབྱོར་ཤེས་རབ་ཀྱིས་སྐྱུར། །

Translated [from Sanskrit into Tibetan] by Kashmiri Pandita Shriratha and Lotsawa Bikkhu Dragjor Sherab.

(Translated from Tibetan into English with the assistance of Geshe Gyatso, Geshe Thubten Pelsang, Geshe Wangdrak, and Alak Jetrul Rinpoche by Ven. Kelsang Wangmo. Edited by Ven. Thubten Chonyi, Ven. Tenzin Nordron and Tica Broch.)